

ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΣ ΣΟΥ ΠΟΥΛΟΝΟΣ ΤΑ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Τοῦ κ. Κ. Αρ. Παπαδόπουλου

Σήμη Κιμισχανάν έναν ήμέραν
άπει σήμη άγοράν, είπαν τὸν Πού
λον:

Άδραμίδης δ Μουχαρήτης γν
τιστεν τῆς θαυμάτεραν από σον
Φωστήρ, σ' ἔνα πολλά ζεγκίλιν Ι
μερέται.

Ἄτες δηπάς λέτεν ὅτι ένι, δι
σήμη λίρουν άφκα κι θά πέρι ἀπόν
είτεν δὲ Πούλον. Πούλον ἐν στώρα, έ
ρωτευεν ἀτές. Ἐκείνος — είπαν
ἀτόν — κάθεται σήμη Τραπεζούν
τον καὶ ἔς τὸ τρανον τὴν Πάγ
καν τὴν Τραπεζούντας.

Ἐνταν θέρτη δῶστ όμετον
χατάρ λέγει ἀτές δὲ Πούλον.

Μετά κάπιτος από μήνας έρθεν
σήμη Κιμισχανάν δ Φωστήρτς νό
πάραθερίζ.

Ο Πούλον κάθον ήμέραν εύρι
ουτον σήμη άγοράν, δις σ' ἔναν δι
μαγαζίν εδεχναν ατόν καὶ σ' ἄλ
λο έμπανεν. Κάπιτος είπεν ατόν:

— Πούλο έρθεν δ Φωστήρτς
σήμη Τραπεζούνταν.

— Καὶ πού νά εδρίκατον ἐρώ
τεον δὲ Πούλον.

— Σήμη Δημήτρη έφεντη τ' Α
ποστολίδη δημαράζιν θά εύρις
ἀτόν.

Ο Πούλον σὰ δύο λεφτά εύρε
θεν δημαράζιν τή Δημήτρη άφεν
τη. Εσένεν ἀπέις καὶ ἐπήγειν ἐ^λ
λιγόθεν ἀς σὰ γέλτα.

‘Ο Χ’ Γεώρτς δ Αδερβές καὶ δ Λάμπον τοῦ Ματδαίο

Τοῦ Γ. Θ. Κανδυλάπτη - Κάνι

Σὰ 1910 τῆ χρονίας σήμη “Ιμε
ραν” έπεθενεν δ Δημήτρης δ Τανι
μάνον, π' ἐποίκεν πολλά χρονία
κει μουχταρούνχ.

Δρ ος έθεναν ἀτόν κι θατερία,
δ Λάμπον τοῦ Ματδαίο, π' ἔπειν
καὶ διλίγον μασχαράνος, έθελεν
νά πειράζ τὸν Χατζή τη Δερβές
καὶ σίτια γελούν, είπεν ατόν:

‘Ο Χ’ Γεώρτς κι δ Θωμαΐδης δ γιατρόν ας σήμη “Ιμεραν

Τὸν καιρόν ντο έποιδανεν κι
έπειντον δ Μιλτιάδης δ γιατρόν
άς σήμη “Ιμεραν σ' Αθηνᾶς κ' έ
κλάστεν σωστός γιατρός, ἐπήγειν
σο χωρίον νά παραδείν. Άτοτε
έπειντον νά πειράζ τὸν Χ’ Γεώρ
καὶ είπεν ἀτόν:

— Μάρο θεό Χατζή κι δρω

στοίντεν κ' έσου καὶ νά πέ
ραισε σε κάμποσα παράδειν.

— Γουρπάντε, είπεν ἀτόν δ
Χατζής, έσυ τὸν θεόν παρακάλ
ητο κορδιάτακει έναν ίντε τὸ Φω
στήρ τη Γεώργο καὶ νά πατίξε
τοι τοι γεροντάδες.

— Διατί δημάρος πολλά όρειν
διατί η έστινεμένη αὐτή δ
πονηλασίας τοῦ πειράζοντος;

— Ένας δάδοκτος καὶ πάλιν σε
σμός συνεκάνισε ἐν θεμελίων
τὸν μεγάλη ποντιακήν οικογένεια.
Ἐπειδεν αὐδινίδας ένας ύψηνος
μοσ βλαστός της, ἀπό καὶ θέση,

— Ή! Τρισκατάρατη τῶν άνθρω
πιν μοίρα!

— Διατί δημάρος πολλά όρειν
διατί η έστινεμένη αὐτή δ
πονηλασίας τοῦ πειράζοντος;

— Διατί δημάρος πολλά όρειν
διατί η έστινεμένη αὐτή δ
πονηλασίας τοῦ πειράζοντος;

— Ο Θωμάς Παπαμιχαλίδης δ
ηγος αρχοντικής οικογένειας
— Αργυρούπολες τοῦ Πάντου,
έγκατασθείσης δραδύτερον εἰς
Κάρη της Ρωσίας, έπου καὶ έγεν
νήτη της 1893, εἰς τὸ χωρίον
Αρμαρπάτης. Μετά τὴν ἀποφοί
ητον τοι ἀπό τὸ Δημοτικὸν Σχο
λεῖον οὐχιρούς τον εἰσήχθη τὸ
πρώτον εἰς τὴν Τεχνικὴν Σχολὴν
Βακού καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ
Πολυτεχνεῖον τοῦ Τόμοκ της Σι
νηρίας, ὅποδεν καὶ ἀπεφοίησεν
τὸ έτος 1924.

— Καθ' δηλη σχεδὸν τὴν διάρκει
αν τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως, δ
νεαρός Θωμάς δημοκράτης τῆς οἰ
κογένειας τον καὶ ζήσεις ὡς φο
ητής χωρίς προστασίαν ούδενός
λογώ τον ὑπό τὸν ἐπαναστατῶν ε
πιθετόντος ἀποκλεισμοῦ. Σκλη
ροὶ δοκιμασίαι καὶ στερήσεις,
τὸν ήναγκασαν νά παλεψή καθ'
ἐκάστη, ἐργαζόμενος εἰς παντο
ειδεῖς ἔργοσιν, πρόξεσθασίον
τῶν στοιχειωδῶν μέσων διατηρή
σεως εἰς τὴν ζωήν. Ο σηλητρό^{της}
χρονιαστής Θωμάς δηνίκη
σε διλας τὰς σκληρὰς δοκιμασίαι
ας, μέ τὸ ήδης την ἐπιμονήν καὶ
τὴν πορομιώδην ἐργαστικότητα
καὶ εψύζον τον, ἐφεκίσας τελι
κῶς, τὴν ἐκτίμησην καὶ τὸν θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Μετά τὴν περάστων τῶν σπου
δῶν του, πόθος του διακάη δητο
νά ζληθει εἰς τὴν λατρευτὴν του Έλ
λέδα, ἀλλα δη μαργαριτής πολλῶν
κοινωνίκων παράγων, πνευμα
τικῶν δράματος πολλούς, ἀπό την
διαστήσην τον πατέρα την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Επειδεν τὸν πατέρα την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
πατέρα την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν
του, πόθος του πατέρα την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμαστὸν τὸν καθηγητῶν του.

— Ο Παπαχρίστον πού δη
λει δημάρος καὶ δη μέ την θεω
μαστὸν τὸν καθηγητῶν του, πόθος
του πάντας την θεωμαστὸν τὸν
καθηγητῶν του, πόθος του πατέρα
την θεωμ

